

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA:

Espanya, trimestre. . . . . 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 •
Estranger. . . . . 18 •

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

ACTUALITATS.

—Patrona, ahí tiene compuesta la Cuba.
—Mientras no torni á traspuar.....

PLUJA MENUDA.

La senmana passada 'ns varem girar de cara á Fransa, y vejín, encare no 'ns n' hém mogut.

Mirém á Fransa com l' avaro mira la caixa ahont hi guarda 'ls sèus tresors, com lo xicot enamorat los balcones de sa estimada, com un fiscal d'imprenta, en fi, mira las columnas de un periódich, per veure s' hi trobará algun *agafadero*.

Y are que ja comprenen fins á cert punt lo perquè d' aquesta insistencia, escoltin una mica y sabrán lo que hi veyém.

L' Assamblea s' ha reunit, s' ha constituït al crit de ¡Viva la República!, y aquesta es l' hora en que encare no l' han disolta.

Los ministros hi han comparegut los dos, tres y quatre dias primers, y la majoria republicana, s' ha limitat á mirarlos ab despreci. A l' hora en qu' escribim aquestas ratllas (la nit del dimecres) ja tenen les barbas en remull; á l' hora en que vostés las llegirán, ja estarán afeytats.

No podém duptar del brillo dels barbers; en primer lloch per navaja 's valen de la rahó, per sabó emplean la legalitat y tenen l' ajuda del mirall de la justicia.

Los bonapartistas passen tot lo dia á ca 'l Mariscal.—«Conti ab nosaltres» l' hi diuen.

Conti ab ells, diu la *Campana*: conti ab ells y ja está fresch.

Recordis qu' ells varen durlo á *Se-dán*, y que si allí 's davan, aquí també 's donan, are ab més motiu que llavors.

No olvidi que á Sedan varen ferirlo, y que á l' Assamblea 'ls vots de la majoria no son de sucre.

Un grupo de Senadors aná á trobar al mariscal, y vá dirli:

«Nosaltres estém disposats á ajudarlo en tot y per tot, sempre que 's tracti de salvá 'l país.»

Una pregunta: ¿Qu' entenen per país aquets senadors francesos?

Lo país, porque 'u sápigán, es aquesta majoria inmensa, indiscutible que á pesar de l' influencia oficial, de la pressió y de l' amensassa, ha tingut prou valor y serenitat per dir al mariscal:

—«Tu tens uns gustos y jo 'n tinch uns altres. Si tant t' agradan aquets candidats que 'ns recomanas, fèste 'ls ab sébas.»

¿Es aquest lo país que tractan de salvar lo Mariscal y 'ls Senadors que han anat á trobarlo? Si es aquest que comensin per obehirlo.

Se parla de 'n Gambetta, un radical; de 'n Grevy, un descamisat; de 'n Laboulaye, un boig; de 'n Jules Simon, un energúmeno; de l' home més sensat, més atent, més delicat, més amich de la ley, més contrari de la violencia, més respetuós ab totas las ideas, un *petrolero*, un comunalista, un menja-crituras.

Aixís s' espresan los conservadors, tant de Fransa com d' Espanya.

Se disol l' Assamblea anterior, y 'ls republicans se 'n tornan á casa tots tranquils; no 'n fassian cas d' aquesta tranquilidat, ja 'u veurán després. Convocan á eleccions, y 'ls republicans demostren confiansa ab la rahó que 'ls asisteix; si deixarlos fer, ja 'u veurán lo que vindrá després. Lutzan y guanyan; deixin que vayan á l' Assamblea, ja 'u veurán després. Se demostren templans, comedís, respetuosos; ¡oh! tot aixó son apariencias, després, després, ja veurán lo que vindrá després...

Hi ha un refrán castellá que diu *Cada loco con su tema*. Jo no sè si 'ls conservadors s' han tornat lelos. ¡Pobrets! En tant poch temps han tingut tantas desgracias!..

Lo que á mí 'm consta positivament es que *ja tenen un tema...*

Una de las cosas que més preocupan als homes que pensan una mica, es l' imaginarse que 's proposará 'l Mariscal Mac-Mahon.

Resistir, diuen; bueno, y ¿á quin objecte? y per quin fi?

Disoldrá l' actual Assamblea. Está bè y ¿després de disolta?

Lo país n' hi enviará un' altra de semblant, sino l' hi envia la mateixa notablement correctida y aumentada. Y llavors ¿tornará á disoldrela? Recordis de que tant y tant vá 'l cantí á la font, que vè que 's trenca.

¿Donará 'l cop d' estat? Enhorabona. Suposin que arriba aquest cas y que tothom se l' hi crusa de brassos, que no s' hi crusará; en fi, suposémho.

Si dona 'l cop d' estat ¿qui recullirá 'ls testos? ¿Napoleon IV? Es massa nano. ¿Enrich V? Es massa vell. Si 'l primer vá per recullirlos, ¿no s' hi oposará 'l segon? ¿Y si surt lo segon ab lo mateix intent, no hi acudirá 'l primer, ensenyantli las dents per tota advertencia?

Desenganyarse, es impossible dividir la Fransa en dos trossos y donarne la meytat á cada hù.

¿Se proclamará rey ó emperador á sí mateix? Llavors los bonapartistas y 'ls legitimistas, ja no 's barallarán entre sí, sino que s' unirán par barallarse en contra d' ell.

De modo qu' encare que 'ls republicans prenguessin opi y dormissen un any de carrera, al despertarse 's trobarian ab que las cosas estavan per ells tan bè com are.

Un exemple: á Fransa han plantat un taronjer: lo Mariscal está empenyat que dongui *pinyas*; pero aixó es una insensatés, lo taronjer no pot donar més que taronjas.

Y ¿donchs que 's proposa? Se troba dintre de un carreró sense sortida, y per mí no t' altre idea que la de tirar la paret á terra á cops de cap. Encare que ha demostrat que tenia 'l front molt dur, la paret ho es més qu' ell... y t' *estrellarse*.

Una caricatura del periódich satíric, *Lo Punch* de Londres, representa al Mariscal ficat dintre de una fanguera, ab lo lema:

J' y suis j' y reste. (Ja que hi soch no m' en moch.)

Lo fanch l' hi arriba fins als jonolls, de modo que tal vegada no s' en mourá, porque verdaderament s' ha ficat al mitj del fanch.

No t' altre medi de sortirne, sino demanar que l' en treguin ab uns ternals.

Y si 'u fan aixís, ell ne sortirá; pero *hi deixará las votas*.

Los periódichs inglesos no crien pèls á la llengua... Jo no hi vist franquessa com la sèva.

Escoltin lo que deya 'l *Times* dias passats:

«La presidencia del Mariscal, per comte de ser una garantia d' ordre en lo interior, ha arribat á ser la més amensadora provocació al desordre; y per comte de donar á la Fransa la seguretad en lo exterior, l' exposa á las relaciones més instables ab las potencias vehinas.»

Aquest párrafo del primer periódich d' Europa, diu que ha caigut á Versalles com un' olla d' aygua bullenta. Pero lo més terrible aquí, no es que 'l *Times* ho diga, sino que tinga rahó.

Un' altra gota per acabar aquesta pluja menuda:

Lo *Moniteur* es un periódich francés reaccionari; donchs bè, 'l *Moniteur* assegura que un general reaccionari com ell, ha dit que un cop d' Estat seria la guerra civil no sols pèls carrers, sino dintre dels quartels.»

Aixó es aná á cassar, no trobar ni un pardal, descarregar l' escopeta per tornarse 'n á casa, y sortir lo tret per la culata.

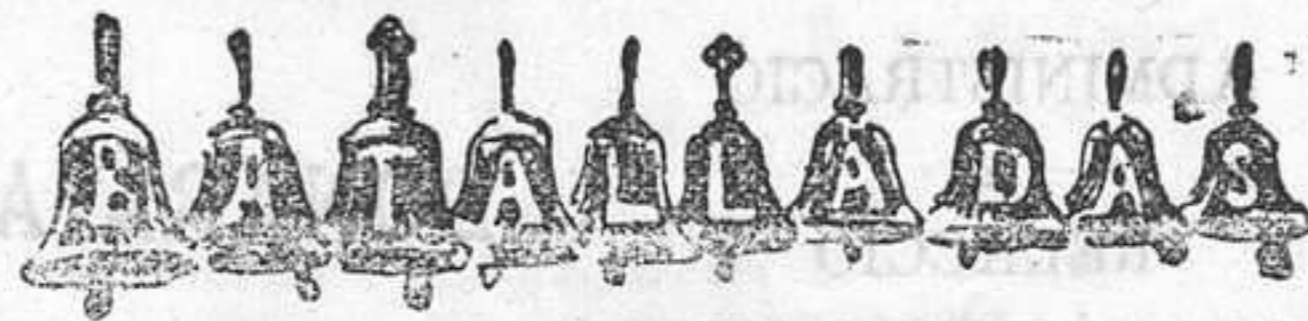
Ja 'u veuen, pluja menuda.

Fá xim xim, plou dolsament, cauhen gotetas. Res millor per la terra, res més propi per assegurar una bona cullita.

Hi haurá abundancia de tot, y si segueix plovent d' aquesta manera..... fins *sortirán bolets*.

Jo 'ls ho asseguro.

P. K.

L' Ajuntament ha acordat encausar á dos periódichs locals, *L' Imprenta* y *L' Anunciador*, tot perque en lloch de alabarlos 'l censuravan. ¡Ay Senyor Girona! Nos queixavam de vosté, y creguim que eram molt felissos, quan vosté tocava 'l violí.

Los d' are tocan lo violon. Tocan lo violon... y desafinan.

S' ha inventat un guant per taparse las orellas en los dias de massa fret.

Vels 'hi aquí un utensili molt útil al mariscal Mac-Mahon, per no sentir los discursos de l' esguerra.

Tambè podrán emplearlo 'ls conservadors espanyols per no ferse cárrech de las reclamacions del país.

Al general Grant se l' hi atribueix una frase molt oportuna, y que nosaltres nos aprensúrem á recullir.

—¿Qué es aquí Fransa lo que més l' hi ha cridat l' atenció? vá preguntarli un periódista.

—Francament, lo que més m' ha xocat es veure una república gobernada per monárquichs.

De Vich nos escriuen lo següent:

«Cert devot vá entrar á la sagristía de una parroquia d' aquesta ciutat, y dirigintse al Sr. Rector, vá dirli:—«Desitjaria que 'm fés dir quatre missas, vegi quan valen.»—«Home, vol callar, vá dir lo sacerdot, vosté mateix.»—«Si es servit y tirá un duro damunt de la taula.»—«Ja veurá, esclamá 'l rector, missas á cinch rals ja no se 'n diuen.»—«Donchs indíquim lo que tinch de donarli.»—«Vosté mateix.»—«Jo mateix? Donchs que s' hi conservi, y dongui recados á la majordona.» esclamá 'l devot tornantse á ficá 'l duro á la butxaca, y anántse 'n pèl mateix camí.»

Com á escena de costums dels nostres temps, lo que 'ns escriuen de Vich nos sembla inmillorable. Tots los comestibles puján ¿perqué no tenen de pujar també 'ls comestibles de las pobres animetas?

A últims de la passada senmana va ocorre una desgracia que ha conmogut á Barcelona.

En los treballs de demolició del edifici del Seminari, va despendres una bastida, cayent desde l' alsada de un segon pis cinch honorats treballadors, y agafantne un altre á sota que quedá ferit.

Tres dels cinch primers ja han mort. No podém méns de associar nostre dolor al de Barcelona entera, y de recomenar á las autoritats y als particulars que no s' olvidin are ni may, que 'ls mártirs del treball, que 'ls homes honorats que sucumbeixen en aquesta luita necessaria perá 'l progrés del home, son dignes ells y sas familias, de l' estima, de la consideració y dels auxiliis de totas las personas honoradas y compassivas.

Si existeix una moral social, lo primer precepte d' ella es socorre á las víctimas del cumpliment del seu deber.

Un conegut nostre solia enviar los periódichs de Barcelona á varios amichs que t' á París.

Pero com allá governa qui governa, succeheix ab aixó lo mateix que aquí: los periódichs desapareixen, y si son liberals ab doble motiu. No 's diria sino que, 'ls reaccionaris tenen molta afició á llegirlos.

Los amichs de París l' hi han escrit una carta en la qual s' hi llegeix lo següent párrafo:

«Ni un ventre de mestre d' estudi es mes vuit que 'l paquet que m' has enviat últimament. Tres senmanas que anyoro LA CAMPANA y no puch llegir ni una *Imprenta*, *Anunciador* ó *Crónica*.—Jo si que puch bèn dirte parodiand la carta de Francisco I á sa mare: «Tot s' ha per-

dat méns lo *Brusi*, que l' he rebut sempre.—
Ja véus, donchs, que aquests reaccionaris en sentint olor de ranció, tot ho respectan; ab aixó si m' envias res ja' u sabs, mentres tinguem aquests al candeler, si vols salvarho embolica' u ab paper de cansalada, perque 'ls hi senti bè.»

Copiem lo párrafo perque dona un bon consell y t'è molt bona sombra.

Los moderats han romput tota classe d' inteligencia ab lo círculo popular alfonsí.

Es la primera vegada que 's véu.
Vaja, que digan lo que vulgan, «llops ab llops també 's mossegan,» sobre tot si la fam apreta.

A Corrales (Huesca) los vehins han apedregat la casa del mestre.

Jo ja' u veig... Posan mestres fins en los *corrales*. ¿Qué han de fer las bestiolas?

Un periódich dels felissos, *El Tiempo*, diu:
«Un dia y altre 's repeteixen los mateixos cárrechs al govern.»

Un periódich dels desgraciats, *Lo Solfeo*, l' hi contesta:

«Naturalment, y 'l govern es qui 'n t'è la culpa, ¿qui l' hi mana cometre un dia y altra 'ls mateixos desacerts?»

Ja sabém lo que costan aquellas festas de la Mercé.

L' ajuntament vá votar un crédito de 50 mil pessetas.

Donchs bè, s' han gastat totes, deixant encare un déficit de 86 mil.

Total de lo gastat 136 mil pessetas.

Aquesta quantitat no la pagan los concejals, ni la comissió de festas, que tenia entrada grátis per tot arréu, sino jo, vostés y tot Barcelona.

¿Eh, que 'ns hém divertit?

Un periódich de Madrid:

«L' un dia 's descubreixen cohets; l' altre dia botellas inflamables; avuy se mata un home, demá se 'n fican vint á la presó.

Aixó no es sério.»

Matar un home y ficarne vint á la presó no es sério? Donchs veji, jo crech que n' es una mica massa.

L' Ajuntament tracta de contractar un empréstit de 25 milions de pessetas, per fer varias obras.

Los conservadors son com los frares, que quan no tenian quartos feyan obras.

Per xó 'ls convents van aná á terra. ¿Hi anirán los conservadors?

Nos diu un suscriptor:

«¡Despres dirán que las autoridades conservadoras sempre vigilan!

»No se 'n fihin, y créguin, es menester també que vigilém nosaltres.

»Durant tot lo sorteig 46 de la rifa dels empedrats, l' aguatzil qu' estava de guardia en lo Saló de Cent, vá presenciarlo dormint com un sóch.

»No voldria culpar al aguatzil, ántes de saber si 'l Consistori mana retirar als empleats molt tart; ó bè com si com á conservadors que son, (de lo d' ells) volen *conservar* bèn sans y robustos als empleats de la casa.»

Lo Centro de mestres manyans ha acordat celebrar una Exposició de l' industria del ferro.

Al efecte ha nombrat una comissió especial per realisar tant laudable pensament.

Forman part de la mateixa D. Agustí Urgellés de Tovar, president, D. Casimiro Girona, vice-president; D. Francisco Vila y Lletjós, vocal facultatiu y D. Francisco Torrecassana, vocal artístich.

Aplaudim l' idea dels mestres manyans y celebrém l' acert que demostren.

Avuy en lo teatro del Olimpo se celebra una funció especial, á benefici de un dels nostres més constants colaboradores, Perico Matalassé.

Se posan en escena un drama en un acte y una parodia en set quadros, originals del beneficiat, titulats respectivament: *¡Final de un drama!* y *Joan Tanoca*.

¡Cosas del Hospital!

En la cátedra de Clínica del doctor Armenter hi assisteix una senyoreta.

Anavan á fer una operació á un malalt, y un hermano 's negá á assistir al catedrático, alegant que hi havia una dona. Lo catedrático se queixá al gefe dels hermanos, y aquest per comte de donar una fregada d' orelles al escrupulós é inobedient, vá donarli la rahó.

No es estrany lo que passa. Al hospital hi ha de molts anys y de molts maneras una lutxa constant de la preocupació contra la ciencia, dels escrupuls d' *hermanos*, contra 'l deber dels catedráticos.

L' home ó l' autoritat que trobés un medi de ventilar aquella *santa casa*, prestaria un gran servey á l' humanitat.

Lo parent de un dels ferits en la desgracia del Seminari, l' hi duya 'l dissapte últim un número de la *Campana*, perque 'l pobre malalt se distrégues llegintla.

Un hermano se 'n adoná, y no 'u permeté.

—Bè hi entran altres diaris, observá 'l parent.

—Los demés poden entrarhi; la *Campana* no, digué l' hermano.

No 'ns faltava més als pobres periodistas. Tenim ministros, gobernadores, arcaldes, jutjes y fiscals d' imprenta que 'ns combaten, nos censuran, y no 'ns deixan sossegar. No faltava més sino que 'ns sortissen los *hermanos del hospital!*...

LA LLANTERNA MÁGICA.

(FANTASÍA.)

¡Apa, noys, veniu aquí á veure tots la llanterna; un quartet costa tant sols; per un quartet sols s' ensenya!

Ja veyéu qu' es baratet, y la cosa val la pena; no 'us dolgui un quartet, minyons; japa, noys, qu' are 's comensa!

Escolléu ab atenció, y miréu sempre l' escena; ¿estéu ja tots preparats? Donchs, silenci y ¡ull alerta!

Quadro primer: tot es trist, tot es tenebrós, tot negre; l' huracá xiula; la mort ab tétrich semblant passeja per montanyas y per plans, sembrant per tot la miseria.

No 's véu corre ni un carril, no fan fum las xameneyas, no 's véu ni un carro tant sols passar per las carreteras.

Prats que avants se cultivaban y plens de verdor se veyan, avuy ja no son res més que deserts de terra seca.

Los ramats ja no pastoran, las masías son desiertas;... ni vida... ni moviment, tot desolació, tristesa.

Veus aquí 'l quadro primer que la llanterna presenta: are, diguéume, minyons; ¿conexiéu aquesta terra?

Tots diheu que sí; y ¿es clar? ¿qui no coneix á la séva?

Quadro segon: ¡la ciutat! ¡aquí 'n veuréu de barreja! Los uns s' esclaman per' xó, los altres per' lló 's lamentan; no hi ha ningú que no cridi, uns per fas, ... altres per nefas.

Aquet ha caygut soldat y t'è de marxá á la guerra; l' altre ja fa quatre mesos que no troba gens de feyna; l' altre com que no vén res, s' ha hagut de declará en quiebra; aquell pobre t'è cupons y avuy dels cupons, ¿qui 'n menja?

aquest tip de viure aquí fa 'l farsell per fugí á América. Si l' un conta 'ls seus fatichs l' altre del mateix se queixa;

si l' un maleheix lo sol, l' altre... 'l sol y las estrellas.

Qui per viure un dia més s' empenya las espadenyas; qui busca algú que l' hi compri la camisa... y las orelles, que son las únicas cosas que avuy á molta gent quedan.

L' un posa una corda al sostre fa un llas corredís... y 's penja; l' altre agafa una pistola alsa 'l gatillo... y 'a jeure!

L' un se beu lo *sal fumant* com qui 's xupa una marenga; l' altre 's tira á baix del pou qu' es la mort més barateta.

Desgracias... tribulacions, suicidis á dotzenas,...

clamers... en una paraula, ¡una gran gambia de fieras! ¿Que 'n diheu de tot aixó? ¿hi arribarém ab paciencia? ¿no 'us sembla que casi bè, es aixó lo que 'ns espera?

Quadro ters: trasmudació; la escena ja es diferente.

Com en mitj l' inmensitat d' un desert de blanca arena, brota l' oásis florit, ple de verdor y bellesa; igualment dins d' aquest erm, tétrich conjunt de miserias, s' hi alsa radiant y ufanós un oásis de grandesa....

¡Madrid! Petit paradís, lloch hont manejan las peras los que 'ns volan portá al cel, (si no que no hi van depressa.)

¡Allí si que 'u passen bè, allí si que 's diverteixen! Miréu si se 'n véu de gent! miréu si se 'n véu de gresca!

Reparéu aquí y allá quinas caras més riatlteras, quins semblants més divertits y... ¡quinas panxas més plenas!

¿Recordéu aquells pobrets que 's morían de miseria? ¿recordéu alló qu' hém vist? ¡Eh, noys! ¡quina diferencia!

Miréu, miréu quin tragi de cotxes y carretel-las, de senyors de bon regent y sobre tot... de pessetas.

No 's véu res més que alegría, esmorsars, dinars y festas, á n' aquestos si que 'ls topa;

¡gran mal se 'n fan d' está alegres! Miréuse 'ls ben bè, minyons; miréulos que 'us interessa,

perque si 'us moriu de fam sabréu que hi ha algú que menja. ¿No 'us sembla si 's coneixéu? ¡Vaja... diguéuho ab franquesa!

¿Sí?... ¡Y es clar! Tot bon *caball* coneix á n' aquell que 'l mena.

C. GUMI.

Los Jochs Florals ja han renovat lo consistori, y en conformitat ab lo que vè sucehint ja fá tres ó quatre anys, la candidatura dels neos ha sigut derrotada.

Va donar la circumstancia que la candidatura nea estava impresa en paper blanch y la que ha triunfat en paper vert.

Un dels votants vá dir:
—La verda ha derrotat á la madura.

Lo rector de Calella que privá l' entrada á l' iglesia de las donas que no duguessin mantellina, vá pendre aquesta determinació 'l dia de Sant Cárlos.

Tots los carlins tenen lo seu modo especial de matar moscas.

Y no son poch los que quan arriba un dia de festa aixís, la portan la mantellina.

AL MON.

Com jo no hi ha ningú més y no 't cregas qu' es mentida; des que vaig vení á la vida m' ha sortit tot al revés.

Sols pensarho 'm tréu l' humor, fora molt larch de contar, y aixís no 't vull molestar perque sabs que 'l temps es or.

Sols te diré que al ser lliure de algun furios arrebato, sápigas men que no 'm mato perque..... tinch ganas de viurer.

P. MATALASSÉ.

Llegeixo en un telégrama:
«Queda ultimada l' operació entre 'l ministre d' Hisenda y la casa de Urquijo, ab destino al pago del cupó interior de 31 de desembre.»

Las *operacions* del ministre d' Hisenda me fan l' efecte de las *operacions quirúrgicas*. Per salvar lo cos, l' un dia se talla un bras, y l' altre una cama, fins que *de tallada en tallada*, del pobre malalt, que es l' Espanya, aviat no 'n quedarà res.

Llegeixo en un periódich ministerial:
«A Madrid se persegueixen activament las casas de joch.»

Bèn fet: encare que jo puch eitalse 'n una que potser no hi pensan.
La casa ahont treuhen la loteria.

Trobo un telégrama que diu:
«Lo mariscal Mac-Mahon se nega resoltament a admetre las dimissions dels seus ministres.»

Está clar, los ministros del mariscal son com los soldats, perque com ell es militar, á tothom tracta del mateix modo.

¿Y qué dirian vostres de un quinto, que al segon dia de menjar signons presentés la dimissió del empleo de soldat?

No hi ha remey, quan se té un gefe com lo mariscal, s' ha de servir.

Es bonich ser governant conservador.
Un dia un se lleva malhumorad, y fá com lo gobernador de Madrid, se crida á un comissari de policia y se l' hi diu:

—Vaji immediatament, y tanqui tots los cassinos y tertulias, inclús lo bolsin.

Exámens d' ingrès al gremi dels conservadors:

—¿Qué 's necessita per governar al istil conservador?

—Tancar, tancar sempre, tancar cassinos, cafés y redaccions de periódichs, y fins tancar liberals.

—Aprobat.

«La Gaceta publica un decret autorisant la circulació de la calderilla acunyada á Barcelona.»

A ca 'l adroguer:

—Donguim dos quartos de pebre.

—Aquesta pessa es dolenta.

—Pero es acunyada á Barcelona y passa. Jo mateix me l' hi feta.

«Lo Gaulois indica per gefe del nou ministeri francés á M. Buffet.»

Donchs jo soch mes franch; jo indico á Mr. Buffetada.

Si 'l mariscal vol tornar á disoldre l' Assamblea, los diputats s' hi oposarán.

Aixís ho declara la *Republique française*, órgano de M. Gambetta.

Bèn fet. ¿Que 's pensa que las Assambleas son *bolados* per disóldrelas d' aquesta manera?

LAS LLUNAS. QUART CREIXENT. Los turchs han derrotat l' ala dreta dels russos. (Telégramas atrassats).

LLUNA PLENA. — Los russos han tingut de abandonar posicions importants, y 's proposan passar l' hivern, si es possible, sense tirar un tiro. (Telégramas no tan atrassats).

QUART MENGUANT. — Los turchs han sufert una gran derrota á l' Assia y un altre á Europa. Kars y Plewna cauran de un dia al altre en poder dels russos. (Telégramas recientes).

LLUNA NOVA. — Gran consternació en Constantinopla. Lo príncep Murat ha tingut d' amargarse en lo Serrallo. Quaranta dels seus servidors han sigut estrangulats. Reina inmensa agitació en la capital. Se suposa que 'l Sultan ha envenenat al seu germá Murat: altres diuhen que 'l té prés y que 's tem que 'l degollará. (Últims telégramas).

Ja 'u veuhen; la mitja lluna turca segueix totas las fasses.

CANTARELLAS.

A l' Adelina l' estimo
y á l' Adelaida l' adoro;
pero tu encare las guanyas,
que per mí 'ls trunfos son oros.

E. X.

Tu ets, nena, riera de 'n Malla
y jo soch l' Ajuntament,
que lo gran amor que 't porto
may del mon desviaré.

P. R.

EPIGRAMAS

La sogra de 'n Salvador
un grós estornut vá fé
y aquell al moment digué:
—Déu la mati (ho dich de cor.)

J. J.

—Pau perque 't diuhen *tronat*?
—Oh, m' ho vá treure en Jaumet.
—T' ho diuhen y ell te ho ha tret?
—Bè, vull dir que m' ho ha posat.

V. M.

Un guarda-consums digué:
—Que porta aquest cotxe noy?
y 'l xicot l' hi respongué:
—Sabis com vos á Sant Boy.

G. G.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse, 'ls ciutadans Dos camalichs, T. Clot, Dofrosa Marai, Xius, y Cap de matxo.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen, com tampoch lo que 'ns envian los ciutadans Isabel y Joan Marges, Constantino Pla, R. Picolis, Pepet Tranquil, Canari, Un Urgellés, Artista Pelat, Pinta-pintas, J. Ruiz, Pio Nou nou, Dos Pelons de Vilasá, Deixeuhi ser, Guadalupe Igualadina, Tofol, Just de noms y de fets, R. Federal, Pep Mes, Rasca tripas, Tururut, Patatori, Nofre, Xurriplampi, Trill, Bidel, Xixa, Cego etc., Pepet Tarragoni, Sabata. J. R., Gil Blas, J. d. l. Borges, Ratoli, Miss Spelterini, P. Sabaté y C., Cap y pota, J. Carracua y Un Panarra.

Ciudadá Trapoll: Hi ha trossos bonichs y trossos molt descuidats; pero lo principal defecte de la seva poesia es lo tranochat del assumpto.—Moratilla: Hi anirà una cantarella.—Sabata: Envihihs mes informes.—Mil homes: Lo lema dels nostres coloboradors ha de ser «Calma y paciencia».

«Campana» es massa xica per complaure á tothom ab regularitat.—T. Clot: L' assumpto de la seva poesia es massa local.—Cap de matxo: Hi anirà la mudansa y l' anagrama.

—Xiu: Idem un geroglífich y 'l triangul-charada.—Dofrosa Marai: Idem un triangul de vosté.—Junquerench Tossut: Idem.—Teclata Tabernera: No 'u recordem.—Ex-bolea n. 7: Hi ha anirà 'l triangul.—R. Ynate: La cantarella arreglada podrá anarhi.—P. Tranquil: Lo triangul es aprofitable.—Noy de 'n broquil: Insertaréim lo geroglífich.—T. Freixa: Idem lo rombo.—Noy que té dos coronas: Arreglats podrán anarhi dos epigramas.—Sura: L' assumpto de la seva poesia ja está dat y benehit.—Cap blanc: La mudansa arreglada podrá anarhi.—Saramandilla: Lo triangul es aprofitable.—S. de Granollers: Idem un geroglífich.—J. C. y S.: En un próxim número mirarem de ocupar-se'n.—J. Lluelles: Ja 'u havist; no hem pogut fer mes que un petit extracte.—Zarandíeta: Hi anirà una poesia.—G. Galcerán: Idem lo segon soneto.—Noy maco: Idem dos epigramas.—Enrich Xarau: Idem varias cantarelles.—V. Julivert: Mirarem si 'l pedem complaure en lo próxim número.—B. B. y R.: Hi anirà un triangul y un anagrama.—Barretina vermella: Idem un quento de vosté.—Moyanés: Hi anirà lo logogrifo aritmétich.

À LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.—*Ma-ta-las.*
2. ID. 2.—*Pat-wo-ca.*
3. TORTURA-CEREBRAL.—*Per-dius.*
4. SINONIMIA.—*Cau.*
5. TRIÀNGUL.

TECLA
ECLA
CLA
LA
A

6. TRENCA-CLOSCAS.—*Emilio Castelar.*
7. ENDAVINALLA.—*Nana, Nena, Nina, Nona, Nuna.*
8. GEROGLÍFICH.—*Com més gros es un punt, més m' hi poso de punt.*

Han endevinat 8 solucions los ciutadans Deixeuhi ser, Dos pelons de Vilasar, Senyam, y Pio Non Non; n' han endevinadas 7, Noy que té dos coronas, y Aretar y Reves; 6, T Freixa, Teclata Tabernera, R. de la Escudella, J. Ruiz, Un panarra, J. Carránca, Noy de 'n Broquil, M. de Cabrera, Xius y Pepet Tranquil; 5, Ex-bolea, núm. 7, Cinch vuits de Tarragona, P. Sabater y C., Miss Spelterini, Un ratolí, C. Galliscas, Trenca-lós, Broters Lapin, y J. D. L. Borges; 4, D. Gullí, Gil Blas y Pepet Tarragoní; 3, J. R.; 2, R. Inatse; y 1 no més Saramandilla, Grapas y C.ª y A. Gual.

Sortint de dos-tres segona
al mitj del *hu-dos* de *hu-tres*,
davant de *dos*, un burgés
robá una *tot* de la Pona.

Va veure 'u la pobra dona
y avisá á son marit Pera;
més sens *tot* ni *hu-tres*-primera,
va deixar-lo ab poca estona.

BON HOME LLORETCENC.

II.

—Hola *Total!* ¿Y aixó qu' es?
—Noy, vaig molt depressa, adió.
M' arribo fins l' *hu-tres*-dos,
perque arreglin eixa *hu-tres*
l' *hu-segona* ó bé l' Arbós.

ANGELETA.

ENDAVINALLA.

Sens tení escala m' enflo
só un sol y al costat de un altre
alterantne l' aritmética
no faig dos, que faig quaranta.
Quan neixo tinch genit dols
després fort y molts cops agre,
y veyas lo que son sorts
moro primer que ma mare.

N. P.

TRIANGWL.

Primera ratlla horizontal é inclinada de dalt á baix, una cosa que tenen tots los cossos; 2.ª un coll pero no de personas; 3.ª una propietat de 'ls meus cabells; 4.ª un animal; y 5.ª una consonant.

DOFROSA MARAI.

ANAGRAMA.

Mon pobre *tot* ha caygut
de dalt de un altíssim *tot*;
com está *tot* y no pesa
de mal se n' ha fet molt poch.
Tinch cinch lletras, vés si 'm trobas
y sabrás tu tant com jo.

UN TRONERA.

TRENCA-CLOSCAS.

Pesar los següents noms en columna de manera que la primera lletra indiqui un establiment públich de Barcelona: Trifon.—Pau.—Andreu.—Ignasi.—Simeó.—Hilari.—Laureano.—Onofre.

B. B. y R.

MUDANSA.

A una *tot* jo festejava
qu' era á fé una *tot* molt *tot*,
y á pesar de que tenia
una *tot* bèn plena d' or,
una *tot* jo vaig donarli
un dia de mal humor
perque á una *tot* vá matarme
que jo m' estimava molt.
Lo nom té no més cinch lletras,
barrini senyor Canons.

MISS SPALTERINI.

GEROGLÍFICH.

Perdiguer
DA
Beato Oriol
TL
SE | AR

ANGELETA.

ANUNCIS.

ALMANAQUE DE LA INSTRUCCION, escrito por los primeros literatos de España, ilustraciones de mérito, piezas de música originales, impresion esmeradísima, papel superior, cubierta de colores, tamaño en fóleo: 8 reales.

GRAN SURTIDO DE CALENDARIOS AMERICANOS de pared, cromos preciosos, dibujos variados de mas de cien clases, precios desde 2 á 14 rs. A nuestros correspondientes se les otorgará grandes descuentos.

ALMANAQUES DE LA RISA, FESTIVO, DE LOS CHISTES, DIABÓLICO, LA ALEGRÍA, HURACAN, TIO CARCÓMA, EL PISTO, DIOS DE LA RISA, CARCAJADA ETC., ETC., ETC. 1 Tomo 8.º con caricaturas á 4 reales.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.